

[гл. 18] Чынъ бывáемыи на нíвахъ, һли вїноградѣ, һли вєргоградѣ,
аще слачнитсѧ вреднитсѧ ѿ гадѡвъ, һли нынъхъ відѡвъ.

Подобаетъ быти лїтѹгіи, һ вжигати кандало стаѓу труфона, һли стаѓу ҃нугадїа, һли стаѓу івлїана лѹбійскага, һли Ӧбоіхъ. По вѣкесственіи лїтѹгіи вѣлти ҃леї ѿ гадѡвъ, һ вода стыихъ еговленіи, һ кроплѧлъ кртовиднѡ сїшеникъ. на небѣ, һли вїноградъ, һли вєргоградъ, глаголетъ мѣты иѣ.

Сїшеникъ: Гдѣ помольмѧ.

Ликъ: Гдѣ помѣлѹи.

Гдѣ бѣкъ нашъ, въ начальѣ созданиїа твоегѡ сотворивъ ибо һ землю: һ ибо оубо оукрасивъ велікими сиѣтнли, єже просиѣщати на земли, һ чуднитсѧ тѣмъ тебѣ ҃дніомѹ содѣтелю һ вѣцѣ твари: землю же оукрасивъ ѧлакомъ һ трабою, һ различиемъ сѣменъ сїемыихъ по родахъ, һ всю цвѣты вошеразнѣвъ въ елгѹдкашеніе, блгословілъ єсн ю: самъ һ наинѣ вѣко, призри ѿ стаѓу жиліща твоегѡ на стажаніе иѣ: һ блгослови є. Сохрани є невреждено ѿ всѣкаго чаровнїя һ ѿблакнїя, һ всѣкаго ѧла, ѿплазнства же лѹкалаго, һ коварства лѹкавыихъ чловѣкъ: һ даждь ємѹ принеснти плоды во времѧ, исполнены блгословенїа твоегѡ, һ всѣкаго ѿвѣрїя һ гада, чёрвь же һ мѹхъ, һ ржѹ, зноў һ варъ, һ безвѣдныя вѣтры, вредъ иносакзыя, ѿженіе ѿ негѡ. **Ликъ** ѿстнисѧ һ прослависѧ преѣтнбое һ веліколѣпое имѧ твоѧ, Ӧци һ сла, һ стаѓу дхла, наинѣ һ прінсипъ, һ во вѣки вѣковъ, амнъ.

Заклинаніе стаѓу мчика труфона.

Вѣждь же, ѕ іерено, ликъ не всѣ жиѳвотнаѧ Здѣ һменѡваниѧ прочестн досторонтъ, но точию тогда вреднѧюзыя.

Заклинанію вѣсъ многовиднїи ѿвѣрїе, чёрвїе, гѹбеницы, храсты һ прѣзни, мыши, ѿдыры һ крѣпнцы, һ различиныя роды мѹхъ, һ мѹшинци, һ молїи, һ мѣбїи, ѿладовъ же һ ѿез, һ многоножнцы, һ многошеразныя роды пользующиихъ по земли жиѳвотныихъ, һ лептариющиихъ птицы, вредъ һ тщетѹ

нівамъ, вїноградомъ, садомъ же и вергоградомъ наослышыл, бгомъ
фцемъ везначальнымъ, и томъ егъ собезначальному и единосвященному,
и ахомъ егъ престыимъ, фц и ти единосвященному, и животворящему.
Заклиню въсъ вочлвѣченіемъ единородна гла вѣтла, гдѣ нашесть иша
хртла, и пожитиемъ егъ на земли изъ чловѣки, страсти же егъ
спасительною, и животворящую егъ смѣртию, и триднѣвному и егъ
воскрѣшениемъ, и на нѣсѧ вознесеніемъ, и всѣмъ егъ бжесвенномъ
спасительномъ смотрѣніемъ. Заклиню въсъ и стыми многоочищими
херувимы, шестокрилатыми серафимы летающими ѿкрестъ прѣгла, и
зовѣщими: стъ, стъ, стъ, гдѣ савадъ. Заклиню въсъ стыми агглы, и
всю силою, и тысающими тысающими, и тьмами тѣмъ, страхомъ многимъ
стомашими предъ славою гдненю, да не обидите вїноградъ, ниже нивъ, ниже
вергоградъ, дреесъ же и зеленъ раба вѣтла (**ймкъ**), но ѿндите на днѣл горы,
на неплодна дрееса, на ниже даровали есть бгъ въмъ повседневнѹю
пншъ. Заклиню въсъ и тгнымъ тѣломъ и кробию гдѣ нашесть иша хртла,
и стинага гла и еса нашесть, иже и спасеніе дадеса намъ и нзблленіе, за
егоже има имамы омрети, да не обидите ниже нивъ, ниже вїноградъ,
ниже вергоградъ, ниже всакое дреево плодовитое, и везплодное: и ниже
листвъ зеленъ да не обидите ѿ обидите ѿ крдженю предѣла, и мѣста раба вѣтла
(**ймкъ**). **А**ще же преславлаете мене, и преступните клатвъ, єюже Заклинажъ
въсъ, не имате ко мнѣ смиренномъ и малѣшиемъ труфона, но къ бгъ
льяма, и исаика, и якоба, грядущемъ сднти живымъ и мертвымъ:
тѣмже яко же предрѣхъ въмъ, идите на днѣл горы, на везплодна дреевъ.
Аще же не пославшаете мене, молити имамъ члвѣколюбца гла, єже
послать имѣла свое, иже надъ вѣтремъ, и железомъ и синциомъ вѣжетъ
въсъ, и оубиетъ, зане клатвъ и мѣтвъ мене смиренага ѿвергостеса
труфона: но и птицы посылаемыя мою мѣтвою да сидятъ въсъ. **Б**ще
Заклиню въсъ великимъ именемъ, на камени написаннымъ, и не
носившемъ, но разбѣдшемъ яко вѣкъ ѿ лицѣ огнѧ: нзыдите ѿ мѣстъ
нашихъ на мѣста, яко же предрѣхъ въмъ, непроходима и везвѣдна, и

неплоднај, њзыдните ја мјеста ѡкреста предблажија рабовез бјешини, ѡ мене привидија јуцини веј помошь своја, ѡ заседателене ѡ спасеније, да ѡ ве сијај славитеја престоје љубомја Фјола, ѡ сија, ѡ стага дјла, ѡ мјетви ѡ прошешнија, смренина гравија да љубомјаја, јако бјег подобреја слава ѡ держава во веќија веќија, амнија.

Споменик: Мирза веќемиз.

Лик: Ћаджови твоемиз.

Споменик: Главија ваша гдеви приклонитеје.

Лик: Тебеја гди.

Споменик же читеја мјетвја ија велегласија:

Блажко гди бје најаш, плотијимиз твојимиз смотренејемиз блгословијији вијадлејемиз, ѡ гедијамајијо, ѡ и ногдаја домуја јаковља, љаже ѡ блгословенеја веја вијиль пренменовасаја: љаже ѡ домуја људедаринија ѡ дедовија блгословијији, сајаја блгословија ѡ стажанеје сије, ѡ сотворија є ѡ блгословенејији плодоноситији: мјетвами пречијија влчији најашеја вији, ѡ приснодебија мртви. сијоја Чистија ѡ жијеја ворјијаја крстја: Чистија, славијаја прјорка, пречији ѡ крститеја јаја, сијијија славијија ѡ вејхвальнијијаја љубија: сијијија добропобеднијијаја мјеник: сијијија славијијаја великомјеник, гравија, єнтијадија ѡ љубија: ѡ стага (њлик), єгаше днејеја памјатија сопершадемиз, ѡ веќија твојијаја сијијија. Јако тија єсја блгословљаја ѡ аџијаја вејческаја, ѡ тесеја славаја вејшијаја, то вејнажајајаја твојимиз Фјолемиз ѡ из престојимиз, ѡ блгимиз, ѡ жијеја ворјијаја твојимиз дјомиз, најија ѡ присија, ѡ во веќија веќија, амнија.